

В качестве положительной тенденции следует также отметить увеличение объемов оказания транспортно-экспедиционных услуг. Их темп роста за три последних года составил 133,5 %. Импорт транспортно-экспедиционных услуг за этот же период возрос на 18,2 %.

Многолетний опыт зарубежных стран демонстрирует, что важной целью развития логистики в национальной экономике государства, наравне с уменьшением логистических издержек в конечной стоимости продукции, выступает повышение транзитного потенциала страны.

В этой связи, можно отметить, что основными направлениями развития транзитного потенциала Республики Беларусь являются:

- реконструкция и модернизация автомобильных дорог и иной дорожной инфраструктуры, необходимой для осуществления транзита по территории страны;
- увеличение объемов оказания услуг придорожного сервиса;
- информационное обеспечение транзитной привлекательности страны путем внедрения современных информационных технологий сопровождения транспортных и логистических процессов и других систем информатизации;
- развитие инфраструктуры придорожного сервиса, обеспечивающего удовлетворение потребностей различного характера (наличие остановочных пунктов и площадок, устройств аварийной связи и АЗС, пунктов питания, магазинов, пунктов постоя и СТО).

Список использованной литературы

1. Статистический ежегодник Республики Беларусь, 2016: стат. сб. / Национальный статистический комитет Респ. Беларусь. – Минск: Нац. статистич. комитет, 2016. – 518 с.

2. Ивуть Р.Б. Развитие транзитного потенциала Республики Беларусь в условиях формирования ее транспортно-логистической системы / Р.Б. Ивуть, А.Ф. Зубрицкий, А.С. Зиневич // Новости науки и технологий. – 2015. – №1(32). – С. 19-33.

Т. В. Кобилинська,

кандидат економічних наук,

докторант кафедри статистики,

Національна академія статистики, обліку та аудиту, м. Київ

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ ТОРГІВЛІ

Сільське господарство є однією з пріоритетних галузей національної економіки. Розвиток сільськогосподарської галузі сприяє підвищенню матеріального добробуту населення, зміцненню економічної та продовольчої

безпеки держави, зростанню її експортного потенціалу. Водночас, сільськогосподарське виробництво один з найбільш ризикових секторів економіки, оскільки на його розвиток великий вплив має дія цілого спектру природних факторів та біологічних чинників. Аграрний сектор України робить значний внесок у формування національної економіки, а за показниками валової доданої вартості перевищує внесок у валову додану вартість будівельної галузі, металургії, електроенергетики, та машинобудування разом узятих. Подолання негативних тенденцій у розвитку аграрного сектора вимагає науково-аналітичного системного перегляду усталеного ставлення до сільського господарства як галузі, що має виключно виробничо-комерційне призначення. Україна спрямована на інтеграцію в ЄС, де в даний час спостерігається стійка тенденція до часткової заміни хімічних препаратів біологічними засобами захисту, які в майбутньому будуть одними з головних [1].

Оснoву товарної структури українського експорту складають недорогoцінні метали та вирoби з них, продукти рослинного походження, жири та олії тваринного або рослинного походження, механічні та електричні машини, мінеральні продукти, готові харчові продукти, продукція хімічної та пов'язаних з нею галузей промисловості й деревина і вирoби з деревини [2; 3]. Найбільші обсяги експорту до країн ЄС склали продукція агропромислового комплексу та харчової промисловості – 30,0% від загального обсягу експорту. Обсяги імпорту товарів агропромислового комплексу та харчової промисловості із країн ЄС склали 10,0%. Серед країн ЄС найвагомiші імпортні надходження товарів здійснюються з Німеччини, Польщі та Франції. Серед інших країн світу найбільші імпортні поставки товарів надходили з Російської Федерації, Китаю, Білорусі, США та Туреччини.

Збільшився у порівнянні з попереднім роком експорт м'яса (яловичини, домашньої птиці) та їстівних субпродуктів з України на 10,4% і склав 348,6 млн дол. США, молока і молочних продуктів – на 3,7% (515 млн дол. США), яєць птиці всіх видів і яйцепродуктів – на 46,5% (123,8 млн дол. США). Частка країн ЄС складала 26,8% вартості експорту продукції сільського господарства і харчової промисловості України, або 4,8 млрд дол. США. Основними експортними зерновими культурами залишаються кукурудза та пшениця. Так найбільші поставки здійснювалися до Іспанії, Єгипту, Китаю, Нідерландів, Кореї), пшениці до Єгипту, Іспанії, Пакистану, Кореї, Марокко. Обсяг експорту насіння і плодів олійних рослин склав 3,9 млн т. (основні поставки здійснювалися до Туреччини, Пакистану, Бельгії, Нідерландів та Франції). На продукцію рослинництва припадає 33,5% всього імпорту сільськогосподарської продукції та продовольства. В обсязі імпорту продукції рослинництва найбільшу частку займають їстівні плоди та горіхи – 13,2%, зернові культури – 6,1%, насіння і плоди олійних рослин – 5,2%, а

також кава, чай – 4,3%. Основні країни-експортери яловичини та домашньої птиці – Російська Федерація, Ірак, Нідерланди, Білорусь, Казахстан та Молдова. У загальній вартості імпорту м'яса та їстівних субпродуктів 33,5% припадало на поставки свинини (80,1 млн дол. США), 27,0% – сала, свинячого жиру і жиру свійської птиці (64,4 млн дол. США), 24,1% м'яса та їстівних субпродуктів свійської птиці (57,6 млн дол. США), 11,9% – субпродуктів їстівних великої рогатої худоби (28,5 млн дол. США) [4].

Отже, поєднання заходів з підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва із заходами екологізації (екологічного виробництва) надасть можливість збільшити експортні операції в галузі сільського господарства та підвиити конкурентоспроможність як аграрної продукції так і нашої економіки.

Список використаних джерел

1. Першочергові заходи щодо розвитку інфраструктури аграрного ринку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://www.niss.gov.ua/articles/1086/>

2. Про соціально-економічне становище в Україні у 2015 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua/>

3. Статистичний щорічник України за 2015 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua/>

4. Національна доповідь про стан навколишнього природного середовища в Україні у 2014 році // Міністерство екології та природних ресурсів. – К., 2016. – 344с.

Л. Н. Кривошеева,

кандидат економічних наук, доцент

кафедри права и економічних теорій,

*УО «Белорусский торговно-економічний університет
потребительской кооперации», г. Гомель, Республика Беларусь*

СТАНОВЛЕНИЕ ВНЕШНЕТОРГОВЫХ СВЯЗЕЙ И УСИЛЕНИЕ ПОЗИЦИЙ ВНУТРЕННЕГО РЫНКА СТРАНЫ КАК НЕОТЪЕМЛЕМАЯ СОСТАВЛЯЮЩАЯ БЕЛОРУССКОЙ ЭКОНОМИКИ

Расширение внешнеэкономических связей является одной из узловых проблем стабилизации и развития национальной экономики на современном этапе. Геополитическое положение Беларуси содействует развитию торговли, промышленности и сельского хозяйства, что, естественно, имеет огромное влияние и на развитие потребительского рынка страны. Если заглянуть в